

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, Főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Mecner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Andrássy Gyula gróf a megye- gyűlésen.

— július 27.

Zemplénavarmegye ma, folyó hó 27-én tartott rendkívüli közgyűlést a tárgysorozatba felvett tárgyak rendkívüli fontossággal bíró politikai vonatkozatai mellett, a szokottnál nagyobb jelentőségűvé tette ama tény, hogy azon résztvevő gróf Andrássy Gyula is, a szövetség ellenzék e kiváló, illusztris vezérérfia.

És mivel nemcsak részt vett azon, hanem mert hozzászólt is a tárgysorozat egy nagy jelentőségű tételéhez: a mai közgyűlés fontossága s hordereje kilépett a szokott keretből s nem állítunk nagyot, ha mondjuk, hogy ez által az országos jelentőségűvé emelkedett.

Hangsúlyozzuk: országos jelentőségűvé, mert gr. Andrássy Gyula felszólalása és állásfoglalása teljes világosságot vetett egy eminenter fontos kérdésre a nemzeti ellenállásnak, mintegy követendő utat jelölve ki a törvényhatóságoknak a katonai behívók szigorú distinkciója tárgyában.

És aki tudatában van annak a vezető, de egyúttal felelősségtérhes szerepnek, melyet közéletünk e kiváló férfia a jelenlegi politikai élet hullámváltozásai között betölt és elfoglal: tudatában kell, hogy legyen annak a hatásnak is, melyet Andrássy Gyula gróf mai felszólalása a törvényhatóságoknak

a katonai behívók ügyében állásfoglalására természetesen gya-
korolni fog.

Mert Andrássy Gyula gróf mai nyilatkozata nemcsak arra volt hivatva, hogy irányt szabjon Zemplénavarmegye törvényhatóságának ebben a felette fontos és kényes kérdésben, hanem hivatva van arra is, hogy ennek a páratlan judiciumu, mely belátásu vezető politikusnak szava elhasson minden törvényhatóság közgyűlési termébe, hol e fontos tétel a közgyűlési tárgysorozat pontjai között helyet foglal.

És épen ezért kell a mai rendkívüli közgyűlést más szempontokból felöngni, mint azokat, melyeknek jelentősége inkább lokális jellegű és ez okból kell Andrássy Gyula gróf mai beszédének országos jelentőséget tulajdonítanunk s egyben örömmel fogadni a véletlen szerencsés körülményt, hogy e nagysúlyu politikai kinyilatkoztatás épen Zemplénavarmegye közgyűlési termében hangzott el és innen indul ki követendő irányelvűként.

A fontos felszólalást a Zemplénavarmegyéhez leérkezett katonai behívók kézbesítésének ügye provokálta, mikor is Andrássy Gyula gróf beszéde során kimondta, hogy bár a kormány törvénytelen, de intézkedéseitől, melyek a törvény alapján állanak: a végrehajtást megtagadni nem lehet s így a vita tárgyát képező rövid tartamu és határozott időre

kibocsátott, katonai fegyvergyakorlatra szóló behívók, mint törvényesek kézbesítendőek, ellenben a szolgálati tételre szóló, határozott időtartam nélküli behívóktól, mint törvénytelenektől a kézbesítés megtagadható.

S így a heves vitát felidéző kérdést az Andrássy Gyula gróf felszólalásában kijelölt irányelvek szerint döntötte el Zemplénavarmegye törvényhatósága, tudatában a köteles tiszteletnek, melylyel közeletünk ez élesteleketü, nagytudásu fiának tartozik.

S nem csalódhatunk, ha állítjuk, hogy Zemplénavarmegye törvényhatóságának eme határozata, melyet Andrássy Gyula gróf felszólalása tett hatályosabbá: elvitathatlan hatást fog gyakorolni minden közgyűlési teremben, hol a katonai behívók distinkciójának vitás kérdése felmerül.

Ebben áll tehát a mai rendkívüli közgyűlésnek a szokottnál nagyobb mérvű fontossága, tekintetbe véve azt is, hogy Zemplénavarmegye volt első a törvényhatóságok között, mely e fontos kérdésben határozott.

A rendkívüli közgyűlés lefolyásáról egyebekben a következő tudósítással számolunk be:

▲ Közgyűlés megnyitása.

A rendkívüli közgyűlést 9 óra után nyitotta meg Thuránszky László vármegyei főjegyző, h. alispán, ki üdvözölve a th. bizottság szép számában megjelent tagjait, előterjeszti, hogy a rendkívüli közgyűlés során tárgyalatni fog a m. kir. kormánynak kinevezéséről szóló miniszterel-

A leány végigsimitott széles, fehér homlokán.

— Nem én mesélek, de ti mondtok valami újat nekem, ugy-e asszonykák? — Erzem, hogy ma titkokat fogok lelketek legmélyéből kivesálni.

A négy asszony mosolygott. Mind egyformán: titkolódzva, fölényesen.

René arcára könnyű biborfelhő szökött s aztán hanyagul veté oda:

— Kristófiék zsurjáról azért szöktem meg, mert három tudálos asszony a boldogság témáját kezdte analizálni. Idézték Spencert, szétszedték Hegelt, még Voltaire-nek sem hagytak békét, a vége az lett, hogy ők is, én is belezavarodtunk ebbe a témába s én most sem tudom: ti asszonyok, mit hisztek boldogságnak. A jólétet, fényt, a szerelmet, a hódolatot?

Leányszemmel eddig úgy hittem, a nő boldogsága a — férfi. De a mai vita megingatta ezt a hitemet s én úgy hiszem, nincs is boldogság, vagy legalább is nem a férfi a nő boldogsága...

A négy asszony összenézett, majd lassan egymáshoz hajlott a gondosan fésült négy fő. És szinte egyszerre

női leirat s ennek kapcsán a m. kir. miniszterelnöknek a vármegye közönségéhez intézett intő szövege.

Leiratok tárgyalása.

Bernáth Aladár I. aljegyző felolvasván a leiratokat, a felolvasás végeztével lépett a terembe Andrássy Gyula gróf, kit a közgyűlés tagjai lelkes éljenzéssel, szünni nem akaró tapssal fogadtak.

A leiratokra Buza Barna dr. orsz. képviselő tette meg elsősorban észrevételeit s kérte, hogy a th. bizottság jelentse ki, hogy az „intő szöveget” nem fogadja el, annak nem engedelmeskedik, sem a jelenlegi kormányt törvényesnek és alkotmányosnak el nem ismeri.

Majd Bernáth Béla orsz. képviselő szólt hozzá a leiratokhoz lelkes és gyújtó szavakkal s megemlítette, hogy az országgyűlés tagjait a jelenlegi kormány elzárta az országban való működéstől s így a nép képviselői csak a törvényhatóságok körében emelhetik fel szavukat a kormány törvénytelenégei ellen. Hangsúlyozta, hogy az egész vonalon a magyar nyelvnek kell érvényt szerezni, mert a magyar nemzetnek törekedni kell arra, hogy az államszervezet minden rétegében kellőképp érvényesüljön önállósága. Ha erre a magyar nemzet nem törekedne, önmaga ásná meg sírját. Csatlakozásra hi fel minden igaz érzésű honfit.

A beszéd elhangzása után a kormányhoz intézendő feliratot olvasták fel, melyet az előkészítő bizottság megbízásából dr. Szirmay István szerkesztett meg s amelyet teljes terjedelmében a következőkben adunk közre:

Nagyméltóságú Kormányelnök Ur!

Vettük Nagyméltóságodnak Budapestben, 1905. évi június hó 18-án kelt értesítését, melylyel velünk közölni méltóztatott, hogy Király

sugták: nincs boldogság.

René megdöbbenve nézett a komoly szemekbe, az összeszorított ajkakra s nagyon szomorúan, nagyon halkán sugta: hát nincsen? — S erre a négy asszony lelkét mélységes szánakozás fogta el, összenéztek újra s aztán mosolyogni próbálgattak...

— Ne hidd bohó leány! — mondotta a kis kövér asszony. Amíg szerelem van e földön, addig tudnak még hinni az emberek a boldogságban. Lásd, míg én fiatal s gondtalan leány voltam, szörnyen vakmerő ábrándokkal ostromoltam meg a boldogság birodalmának kapuit. S még sem jutottam oda be. Az ideált fél-istennek hittem, Napoleoni hősködést, tankrédi hódolatot s Siegfried-féle barbarizmust vártam tőle. Azt vártam, hogy elraboljon, hogy előttem térdeljen, mint egy oltárkép előtt, hogy aztán kemény parancsesal követelje, hogy örültem csókoljam, öleljem, mert különben megöl. A férjem sima diplomata volt, sem Napoleon, sem Tankréd, de még a Niebelung hőse sem volt az ideálja. Sem nem kért, sem nem parancsolt, nem is imádozt, de meg sem vert. Eloszlott minden ábrándom, a boldogság csak

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Quartett.

A „Zen-plén” számára írta: Mok Ferencné.

A magyar stílű butorral telt üvegverandán négy asszonyfej bujt össze és sutogott, kacagott meg komolykodott.

Mikor a fehérkökötös szobaleány macskalépésekkel a kis gouppe felé közeledett, egyszerre elhallgatott a négy asszonyajk. Csönd lett, amíg szalmaszálon a jeges limonádét szűr-
esőlgették.

A nap piros fénye bevonta az egész bizalmas kis fészket, pirosra festette a négy érdekes asszonyfejet, piros tüzet lopott a szemekbe, az ajkra.

Lustálkodva hátradültek a „marquise” selyempárnáira s a szempillák bágyadtan csukódtak le. Ebben a jól-
eső esendben jól esett az ábrándozás, az elmélkedés.

Édes, halk nevetés zavarta meg a csöndet. Az asszonyok felriadtak s tágranyilt szemekkel néztek arra a nagy, erős leányra, aki bombaként közük esni látszott, aki csupa nap-

fény, derű és jókedv volt s aki egyszerre eloszlatta azt a bágyadt álmatagságot az asszonyok szeméből, lelkéből.

— Hát így mulattok ti itt? — kacagott a leány s gyors, ideges mozdulattal belevetette magát egy icipici etrusque-ba. Laktopánjának hegyével a zöld szmirnában turkált s míg japán keszkenőjével kimelegedett homlokát törülgette, kíváncsian mustrálta a négy fiatal nőt.

— Jól esett ez a gondolkodás nélküli pihenés, — mentegette magát egy barna, karesu nő.

— De nem is esoda, ha szellemesebbnek tartottuk a hallgatást, mint az „ondits”-ok folytonos ismétlését, — toldotta meg ezt a mentegődzést egy alacsony, fekete, gömbölyű asszonyka.

— Ti leányok csak bohóságban törtek az eszetek, míg mi befelé élünk s elmélkedünk — mondotta halkan Tarjáné, a város legszebb, de egyben legsoványabb asszonya.

René, mesélj valamit. Annyi frissesség van lényedben, hogy egyszerre elfeledtünk álmat, álmatagságot, meg ábrándot — mosolygott Ella, a házi-asszony.

MIM

A LEGBIZTOSABB POLOSKAIRTÓ SZER.

1 üveg ára 60 fillér.

Kapható: HRABÉCZY KÁLMÁN drogériájában Sátoraljaujhely, Főter.

Öfelsége Nagyméltóságodat miniszterelnökké, Lányi Bertalan urat igazságügyminiszterre, Vörös László urat kereskedelemügyi-, Kristóffy József urat belügyi-, Bihar Ferenc urat honvédelmi-, Lukács György urat vallás- és közoktatásügyi-, György Endre urat földmivvelésügyi- és végül Kovacevics István urat Horvát-Szlavon-Dalmátországi tárca nélküli miniszterre legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott, a pénzügyminisztérium, valamint a legmagasabb személye körüli minisztérium vezetésével Nagyméltóságodat bizván meg.

E leiratban Nagyméltóságod arra is kér bennünket, hogy kormányzati tevékenységében támogatásunkban részesítsük.

Vettük továbbá Nagyméltóságodnak Budapesten 1905. évi július hó 12-én kelt és valamennyi törvényhatóságához intézett intő szövegét.

Ösi szokásainkat követjük és törvényben biztosított jogunkkal élünk, midőn együttes tárgyalás alá vevén a két kormány-leiratot, azok felett hozott határozatunkat Nagyméltóságoddal az alábbiakban közöljük.

Elhatároztuk ugyanis a következőket:

Mi, Zemplén vármegye th. bizottsága Nagyméltóságodat és miniszter társait Magyarország független felelős minisztériumának el nem ösmerjük, nem támogatjuk, intő szövegét figyelembe nem vesszük és a törvényes ellenállástól magunkat sem intő szöveg által eltérített, sem — ha az is bekövetkeznék — a törvénytelen erőszak által elriasztatni nem engedjük.

Amily komoly és meg nem másítható ez az elhatározásunk, ép oly komolyak és súlyosak az okok, melyek bennünket erre az elhatározásra vezértek.

Magyarország független, szabad és alkotmányos ország. Ami más szóval annyit jelent, hogy ezt az országot csak saját akarata szerint lehet és szabad kormányozni.

Nagyméltóságod maga kijelenti intő szövegében, hogy kormány parlamentre nem támaszkodik; beösméri tehát, hogy ez a kormány nem a nemzet akaratának a kifolyása; ez a kormány Magyarországot nem a nemzet akaratából, de a nemzet akara ellenére kormányozza. — Ezt a kormányt tehát mi, a független és szabad Magyarország alkotmányos kormányának el nem ösmerhetjük.

Tisztelettel hajlunk mi meg Urunk Királyunk alkotmányos fejedelmi jogai előtt és hódolattal el-

ösmerjük, hogy őt illeti meg a kormány kinevezésének joga. — Aból azonban, hogy a kormány Öfelségének bizalmával dicsekedhet és hogy kinevezése az alaki jog szempontjából meg nem támadható, a kormányzás törvényessége még nem feltétlenül következik.

A törvényesség ugyanis a közjog terén, egy az alkotmányosság fogalmával.

Már pedig mióta nemzetünk a rendi alkotmány helyébe a népképviseletet, a nemzetől gyakran idegen dicasterialis kormányzat helyett a parlamenti felelős kormányzást iktatta a törvénybe, alkotmányosnak és így törvényesnek csak az a kormány nevezte magát és a nemzet is csak azt tartotta annak, mely képviselőházunk többségének kifolyása volt s mely minden tekintetben kötelezőnek fogadta el a többségi elv összes folyamányait, tehát azt is, hogy a többség ellen kormányozni nem lehet.

Nagyméltóságod intő szövege is emlegeti a többségi elvet és a saját feladatát akként jelöli meg, hogy az mindössze abból áll, hogy a képviselőház többségét a kormány átvetelére bírja. Jogászai műszóval élve, Nagyméltóságod intő szövege is egy félbeismerés tehát ahhoz a tételhez, hogy kormánya nélkül a törvényesség egyik főfeltételét.

— Csak hogy a törvényesség olyan különös valami, hogy az csak akkor van meg, ha annak egyetlenegy feltétele sem hiányzik.

De ha még megengednők is, hogy a kormány fogantatása törvényes volt, ki kell mondanunk, hogy tettei az első pillanattól kezdve folyton törvényekbe ütköznek.

Csak fél igazság az, amit az intő szöveg bevall. Ez a kormány nemcsak parlamenti többség nélkül, de egyáltalán országgyűlés nélkül kormányoz. Első tette is az volt, hogy felfüggesztette a törvényhozás működését és kivonta magát az országgyűlés ellenőrzése alól. Kérdjük, e tette után honnan veszi a jogot, hogy minket alkotmányvédő határozatainknak megsemmisítésével fenyegetsen. Hiszen ez a jog az 1886. évi XXI. t.-c. 19 és 66. §-ai világos értelmé szerint csak azt a kormányt illeti meg, a melynek eljárása ellen a képviselőháznál kereshetünk orvoslást.

Ha tehát Nagyméltóságod a törvényhozás ajtajait bezáratta, ha a képviselőház törvényes határozataival nyílt vitába bocsátkozik és az országgyűlés tilalmával nem törődve vezeti az ország kormányzását, úgy bizonyára önmaga fosztotta meg magát attól, hogy tet-

teit alkotmányos és törvényes kormány intézkedéseinek tekintsük és mint ilyeneket kötelezőknek ismerjük el.

Harminennyolc évvel ez előtt midőn az 1867-iki törvények alapján akkori kormányunk Öfelsége és az országgyűlési többség bizalmából átvette az ország ügyeinek vezetését, szintén kaptunk mi egy intő szöveget.

Ebben azt olvassuk, hogy a szabadság végeredményében nem más, mint az önkormányzat és az önkormányzatban a nemzetnek oly kincse rejlik, melyet minden körülmények között meg kell őriznünk.

Kegyelmes Ur!

Mi ehhez az intő szöveghez tartjuk magunkat ma is és nyugodt lelkiismerettel fogunk kitarítani alkotmányunk védelmében, melyet szívünknek mélyesége fájalmára azok ellen a férfiak ellen kell védelmeznünk, kik magukat magyar kormányknak nevezik.

Kimondjuk végül, hogy e felirattal az egyes minisztériumok élén álló többi kormány közegeknek kinevezését tudatól külön leiratait is elintéztetnek tekintjük.

A feliratot a vármegye th. bizottsága lelkesedéssel, egyhangulag fogadta el.

Tartalékos katonák behívói.

Elnöklő főjegyző ezután bejelent, hogy a másik kérdés, mely felett határozni kell s amelyet a százas bizottság a rendkívüli közgyűlés elé utalt: a közös és a honvéd tartalékos katonák behívó jegyeinek kézbesítése feletti határozathozatal.

E tárgyhoz *Matolai Etele* ny. alispán szöveget hozza s a törvényre támaszkodva bizonyította, hogy azokat a behívókat, melyek a törvényes fegyvergyakorlatra szólnak kézbesíteni kell, azokat a behívókat azonban, melyek oly célból küldetnének, hogy azok a meg nem ajánlott újoncok helyét pótolják: a hatóságok ne kézbesítsék. Helyesnek látná még azt is, hogyha ezek a behívók posta útján küldetnek el, a hatóságok figyeljenek, hogy a behívottak annak ellene ne szegüljenek, nehogy emiatt őket kellemetlenség érje. S ilyen irányú indítványt tesz, melyet felolvastott s mely egyhangúlag ugyanaz, amit dr. *Szirmay István* főügyész a százas bizottság ülésén is indítványozott, a százas bizottság azonban ezt a mai rendkívüli közgyűlés elé utalta.

Kossuth János dr. hasonszellemben szólalt fel s igen szép beszéddel fejtette ki, hogy a törvényt, ne lépjen ki a törvényesség sáncái közül, mert az 1888. évi 18. t.-c. világosan precizirozza, hogy mikor és minő

szolgálatra hivatók be a tartalékosok. Hozzájárult a *Matolai Etele* indítványához s azt pártolja.

Dr. *Kovács Gábor* és *Bernáth Béla* szólaltak még fel az indítvány ellen, kérve a th. bizottságot, hogy a tartalékos katonák behívóit ne kézbesitse.

Gr. Andrássy Gyula felszólalása.

Az így megindult vitát gróf *Andrássy Gyula* felszólalása zárta be, ki a közgyűlés egyhangú óhajának engedve emelkedett szólásra.

A nagy fontosságú beszéd jelentőségével s kiválóan fontos voltával cikkünk bevezető részében foglalkozunk, itt csak arra szorítokunk, hogy *Andrássy Gyula* gróf tartalmas felszólalásának főbb, kimagaslóbb helyeire hívjuk fel újból a figyelmet.

A nagytekintélyű politikusa szólásra emelkedvén, kijelentette, hogy csak röviden akar hozzászólni a vitát előidéző tárgyhöz. Beszéde további folyamán kimondja, hogy ámbár a kormány törvénytelen, de olyan intézkedéseitől, melyek a törvény alapján nyugosznak: a végrehajtást megtagadni nem lehet, mert akkor megakadna a közigazgatás egész menete, hiányozván a felső forum működése. Miután a rövid tartamra s határozott időre kibocsátott és fegyvergyakorlatra szóló behívók törvényesek és az újoncemegajánlási jog kijátszására nem alkalmasak, elfogadja *Matolai Etele* javaslatát, hogy ezek kézbesíttessenek; a szolgálattételre határozott időtartam megjelölése nélkül szóló behívók alapján a kormánynak módjában állana a hiányzó létszámot kiegészíteni, azoktól tehát a kézbesítés megtagadható. Kérte a közgyűlést, hogy ilyen értelemben határozzon.

A nagyhorderejű beszédet a vármegye bizottsági tagjai nagy figyelemmel hallgatták meg s az ugy részben, mint egészében teljes helyesléssel találkozza, azt egyhangú, lelkes éljenzéssel tették magukévá s elfogadván, a közgyűlés gr. *Andrássy Gyula* rokonszenves éltetésével 1/12 órákor véget ért.

Az ülés jegyzőkönyvét nyomban hitelesítették.

Ujhelyi dolgok.

— július 27.

Konstatáljuk, hogy az állomás levő automaták, tekintettel a mai ex-lexes időkre, elveszik a pénzt, de nem adják meg érte a kiirt ellen-szolgálatát. A mérleg oszlop mutató-

képelet lett előttem. Megvallom, egyszer sirva fakadtam az irigységtől, midőn egy parasztemberpár verekedésének szemtanuja voltam. A férfi elverte a pártját s utána durván magához ölegette s esőndesen kérdezte: hát szeretsz Kató?

De aztán elesendesült bennem minden. Cimborája, jó pajtása lettem a férjemnek anélkül, hogy wertheri fájdalommal gyötörtem volna a lelkemet.

A szőke, vékony asszony buzáék szeméit lehunyta:

— Nem is tudjátok fiam, hogy hideg külsőm mennyi temperamentumot takar. Mikor asszony lettem, gyötörő vágygyal kíváncsítottam a forró szenvedély után, amiről a napkeleti költők dalolnak, vagy amiről a Provence vagy Andalusi minden fűszála mesél. Troubadourt kerestem a férjben, egy idealistát, aki lelkemet megérti s megtanít arra a szerelemre, a mely egyedüli kutforrása a boldogságnak. Elrepültek az évek a fejem fölött anélkül, hogy találkoztam volna azzal az eszményi szenvedélyvel, melylyel *Romeo* sóhajtott fel az erkély-jelenetben a *bübbajos Juliához*. Én is álmatlan lettem.

A harmadik asszony hideg, okos

tekintettel nézett *René* szép arcára.

— *Leány!* Téged meg fog zavarni ez a sok szentimentális beszéd. Hallgass reám és tanulj józan realizmust. A huszadik században nincs helye a beteges ábrándozásnak. Tudod-e mit hittem tökéletes boldogságnak? Ha én egy férfit megkínózhatok. Kegyetlen cél? Meglehet, de ezt szomjazta a lelkem. Zsarnoka akartam lenni a másik zsarnoknak. S mint *Nero* meg *Caligula* gyönyörködni tudtak az áldozatok sóhajtaiban, úgy égett az én lelkem is a gyönyörtől, midőn a „teremtés urát“, azt a hitvány rabszolgát lábaimnál heverni láttam. Selyemcipőm taposása kegyetlenebb volt, mint a harszenének csatakiáltása. Lelkek véretek el. Nem szerettem soha — de ezerszer láttam őrjöngő szerelmet ébredni. Végig éltem legszebb éveimet pazar földi jólétben, egy krózus férj oldalán, körülrajongva, megimádvá, irigylve és — sokszor megátkozva. Tehát nincs boldogság!

A szép asszony bársnyos pillája lezárult s nagy, fényes könyecsepp szivárgott ki a szemekből. Mennyi csalódásról, önámításról beszéltek a gyöngyszemek.

A leány mereven nézte ezt az ér-

dekes asszonyareot, ezt a párdue természet s mintegy segítségül kereste a háziasszonyt.

Ella gondolkozva nézett ki az alkonyba s nem is fordult a társasághoz, midőn nagyon esendesen mondotta:

— Ezek az asszonyok nem mondanak igazat. Szerettek s voltak boldogok. De már ezt elfeledték s most letagadni akarják azt, a mi egykor örömkönyt fakasztott a szemükben.

Hallgass ide *René*. Számízd szívedből azt a sok mérget, amit most magadba szívál. Ne hunyd be a szemed s ne ábrándozzál. Hanem tarsd résen a szemedet, légy ébren mindig, hogy megtaláld a párod, az igazi férfit. Nem a félistent, de a legjobb, legnemesebb embert. Aki nem térdel koldusmódra előtted, aki nem szaval hozzád *dithyrambust*, de nem is brutálisan durva vagy kegyetlen, aki nem áraszt el a pazar jóléttel, nem csinál belőled bálványt vagy odalisket, hanem dolgozik éretted, fárad éretted, lelkét megnyitja előtted. A ki társának, egyenlő pártjának néz téged, a ki eszesebb, jobb, mint te, de nem érzeti fölényét veled, a ki nem eped egy csókért s mégis meg tudna halni téretted. Ha erre a férfire ráakadsz,

akkor megtalálod a boldogság ösvényét... és... és — folytatta a leány — akkor lesz részem a legszebb, legtisztább örömkömben, midőn tudom, a férjem lelke az enyém, midőn minden nappal, amit lelélek jobban és jobban érzem, hogy szeretem, az övé vagyok. Sietek is el körötök-ből, hogy valahogy itt ne feledjem ezeket a bibliai aranyos szavakat. Isten veletek.

A leány karesu, erős alakja el is tűnt már az ajtó függönyei mögött, mikor a négy asszony még mindig utána nézett.

A három asszony nézése csalódást, keserűséget, dacot árult el, csak a háziasszony nézett nyugodt derüvel maga elé s azt gondolta:

— Szegény, bohó kis leány! Te még tudsz hinni, a mit mi már rég elfeledtünk.

A négy pár fényes asszonyszem újból lecsukódott, a lelkükre újból bágyadt álmodozás ült. Kint is alkonyodott, mint a hogy ezekben a szívekben is lealkonyodott a boldogság napja régen, hogy soha többet fel ne ébredjen.

ját még egy 120 kilogramos testsúlyal dicsekvő ur terhe sem volt képes a helyéből való kimozdulásra rábírni, a 6 filléreket azonban mohón nyeli el a furfangos masina. — Az állomásfőnök ur tehetne valamit abban, hogy ezek a renitenskedő masinák ne csalják meg a közönséget.

A Vágóhid utca burkolása befejeztetett. Ott maradt azonban az utvonalon két oldalán a tömérdek apró kő, homok s más törmelék, melyeket ha a most nem ritkán előforduló esőzések megisméltődnek: a lerohanó víz mind lehordja olyan helyekre, hol azokra nemcsak szükség sincs, de ott kárt okoznak. — Kérünk intézkedést a törmelék elhordatása iránt.

Egy falusi asszony dicsekedett a piacon tegnap, hogy bármilyen árt kér a tojásért, az ujhelyiek megadják. De hogy is ne adnák, mikor a kofák már a városban kívül adnak 10 fillért egy tojásért. Nekik nyerni kell rajta s tőlük is megveszik a városiak. Ez a falusi asszony tehát úgy okoskodott, hogy nem adja a kofának a város végén 10 fillérjével a tojást, de ő adja el bent a piacon 14-ért. — Meg is kapja, mert enni kell még az ujhelyi civisnek is.

Tett-e valamit hatóságunk a kofák szemtelenkedései ellen? Tudunkkal még nem. Hát ismételtén kérjük: hogy tegyen valamit. Ha nem látja szükségessé, majd adunk tanácsot. De mégis szebb volna, ha ön jószántából eredne a kezdeményezés.

A kosaras asszony ügyét is felmentjük még egyszer, hogy azután teljesen leljünk a feledés homályába. A tényállítás az: hogy volt Ujhelyben egy *Goreczki* Andrásné sz. Barna Anna nevű özvegy asszony, aki unalmába arra adta a fejét, hogy megkísérli, lehet-e itt is jövedelmező foglalkozással tenni a csirkehussal való kereskedést, mint a fővárosban. Sajnos azonban — de csak az ő szempontjából — már a kezdetnél rajta-vesztett.

Egy *Bernát* Mária nevű 13 éves eselédleányt leitatott a vén szipirtó s az önkívületben fetregő gyermeket tényleg olyan célra használta, melyre az koránál fogva nem volt alkalmas. A turpisság azonban kiderült s a szépen indult leánykereskedés esdőt mondott. A rendőrség mihamar kifürkészta a *Goreczkiné* viselt dolgait s kitoloncoltatta a városból.

Nem lesz tehát valami nagy baj. Az eset ugyan eléggé jellemző, de ne ijedjenek meg a feleségek és menyasszonyok, nem fognak sem tömeges elvadások, sem jeggyűrű visszaküldözések előfordulni. Ilyen sátán kevés akad; ez most eltávolított, nyugodtak lehetnek, akik rettegetek.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Anyakönyvi kinerezések. A m. kir. belügyminiszter *Ladomérszky* Gyula segédjegyzőt a munjevágási, *Stefán* János segédjegyzőt a rákóczi, *Mandelik* János segédjegyzőt a sókúti anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

(Anyakönyvi felmentés. A m. kir. belügyminiszter *Kolonay* Gyula jegyzőt a munjevágási anyakönyvi kerületben viselt anyakönyvvezető helyettesi tiszte alól felmentette.

(Postamesteri kinevezés. A kereskedelmiügyi m. kir. miniszter leiratilag értesítette Zemplénum megye alispánját, hogy a girinési postahivatalhoz *Maráky* Mária szepessümegei postamester nevezte ki postamesterre.

(Kivételes nősülési engedélyek. A magy. kir. honvédelmi miniszter *Oláh* Benjámin alsó-dobszai, *Schuszt* György esemeryei, *Kocsis* József bekecsi, *Koreny* György kisazari, *Kozár* György és *András* vejei, *Hornyák* János magyarsasi, *Kiss* Ruzsinszky János vitányi, *Óndo* János

berettői, *Dohun* Tivadar karcosi, *Min-dos* Mihály méhesfalvi, *Nyemesik* András bányapataki, *Kobán* Péter keleni, *Moskovitz* Mózes szalóki, *Jobbágy* István felsőregmeci, *Daranesák* János alsóalmádi, *Zurják* Mihály kiskálnai, *Martyák* Mihály nagypolányi, *Fábián* Mihály tiszakarádi, *Kerülja* István borói, *Sztaskó* János petriki, *Hanák* András golopi, *Benkő* János petróci, *Szurmin* Pál bánóci, *Tatár* Mihály tapolcai, ifj. *Tatis* János méhesfalvi, *Berta* János királyhelmei, *Tomi* Gyula ujhelyi, *Henczovszky* János alsókörtvélyesi, *Szika* Miklós megyfalvi, *Miszár* Mihály sztárai, *Fekete* János bodzásujlaki, *Zuresanyik* József varannói, *Barabás* József nagyrozvágyi, *Szabó* József vizsnyói lakosoknak a kivételes nősülési engedélyt megadta.

HIREK.

— **Andrássy Gyula gróf Sátoraljai helyben.** *Andrássy* Gyula gróf a szövetkezett ellenzék vezérfeje ma, f. hó 27-én városunkban időzött s résztvett a megye rendkívüli közgyűlésén, ahol nagyon fontos beszédet mondott, melylyel lapunk más helyén foglalkozunk. Az illusztris főúr a megyegyűlés végeztével automobilon Tiszadobra utazott.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter *Mennesdorfer* Bertalan szerencsi kir. járásbírói aljegyzőt ugyanoda bírói jegyzővé nevezte ki.

— **Halálozás.** A sátoraljai helyi izraelita hitközségnek nagy gyász van. Egyik kiváló, legmunkásabb, nagyműveltségű tagja, akit valláskülönbség nélkül általános tisztelet és szeretet övezett — mint részvéttel értesülünk — folyó hó 26-án példás életének 87-ik évében, gyászbaborult hitvesével eltöltött 67 évi házasság után jobb létre szenderült. *Friedlieber* Albert az izraelita hitközség érdekében kifejtett hosszú, sikereiben gazdag működésével elévülhetetlen érdemeket szerzett. Más téren kifejtett munkássága is hasznos volt, mindig a köz javára munkálkodott. Nemeslelkű, hazafias gondolkodású, a szegények ügyét melegen felkaroló, kiváló tanügybarát volt, akinek halála vesztesége egész társadalmunknak is. Az elhunyt az izr. hitközségnek és iskolászeknek tiszteletbeli elnöke volt. A szabadságharcban mint nemzetőr több ütközetben vett részt és egy csatadalmak is szerzője volt. Hitvesén és több leányán kívül fia: dr. *Friedlieber* Ignác rabbi, bpesti hittanár és dr. *Friedlieber* Manó es. és kir. ezredorvos siratják. Temetés ma délután fél nyolc órakor nagy részvét mellett ment végbe. A nagy kiterjedésű család a következő gyászjelentést bocsátott ki: Kimondhatatlan fájdalommal tudatom, hogy forrón szeretett férjem, illetőleg a legjobb apa, após, nagy-apa, dédapa, testvér és rokon *Friedlieber* Albert az 1868-iki orsz. izr. kongresszus képviselője, Zemplénum megye törvényhatóságának és Sátoraljai helyi város képviselőtestületének volt bizottsági tagja, a sátoraljai helyi izr. anyahitközségnek s iskolászekének sok éven át volt elnöke és mindvégig tiszteletbeli elnöke, számos emberbaráti intézmény elnöke, illetőleg választmányi tagja, a legnemesebb ember, ki teljes életét önzetlenül áldozta föl családjának, embertársainak s a közjónak, életének 87-ik, boldog házasságának 67-ik évében, 1905. évi július 26-án reggel, hosszú szenvedés után elhunyt. A megboldogult hült tetemét f. hó 27-én délután 3 és fél órakor kísérik ki a sátoraljai helyi izr. temetőbe. Sátoraljai helyi, 1905. július 26-án. *Friedlieber* Albertné sz. *Rubinstein* Eszter, neje. *Fanny*, özv. *Singer-Grosz* Jakabné; *Rosalia*, *Baruch* Arnoldné; *Melanie*, özv. dr. *Kennedy* Fülöpné; *Lina*, özv. *Pollák* Mórné; *Teri*, dr. *Friedlieber* Ignác hittanár; dr. *Friedlieber* Manó es. és kir. ezredorvos, gyermekei. *Friedlieber* Ignácné, szül. *Regenstreif*

Anna menyé. *Baruch* Arnold, veje. *Friedlieber* Sámuel, testvére. Nagy-számu unoka, dédunoka és rokonság, Örök áldás kísérje szent emlékét.

— **Védekezés a peronospora ellen Sátoraljai helyben.** Sátoraljai hely város szőlősgazda közönsége igazi megdöbbenéssel veszi észre, hogy városunk területén fellépett a peronospora (szőlőpenész). A közvetlenül fenyegető szőlőbetegség ellen természetesen egész odaadással kell védekeznie szőlőbirtokosainknak, mivel a veszély nemcsak az ez évi szőlőtermést fenyegeti, hanem elterjedvén több év szőlőtermésére is károsan hat ki. A veszély ellen, mely Sátoraljai hely város szőlőtelepeit oly nagy mérvben fenyegeti, élethe kell léptetni mindazon intézkedést, mely a vész terjedését meggátolni s erejét kisebbiteni van hivatva. Ezt célozza dr. *Bánóczy* Kálmán h. polgármester legutóbb kibocsátott felhívása is, melyet fontosságánál fogva teljes terjedelmében, következőkben adunk közre:

Felhívás. Sátoraljai hely város területén a szőlőpenész (peronospora viticola) fellépett. A szőlőket közvetlenül fenyegető s természetesen fogva nemcsak az ez évi szőlőtermést megsemmisítő, hanem elterjedése esetén több év termésére is kiható ezen szőlőbetegség terjedésének megakadályozása céljából felhívom a város szőlőbirtokosait a Zemplénum megye 241—15799. sz. szabályrendelet 1. §-ában meghatározott köteles intézkedések sürgős teljesítésére, amely szerint „ugy a bel-, mint a külterületeken a szőlőtőkék esős évben háromszor részgálic, vagy megfelelő permetező oldattal megpermetezendők.” E felhívást azzal a figyelmeztetéssel bocsátom ki, hogy a permetezések megtörténtét kötelességemből kifolyólag ellenőriztetni fogom és hogy a fentemlített szabályrendelet 2. §-a szerint mindazok, kik e szabályrendeletet meg nem tartják, kihágás miatt 1—50 koronáig terjedhető s behajthatatlanság esetén megfelelő elzárásra változtatható pénzbüntetéssel büntetendők. Sátoraljai hely, 1905. évi július hó 25. én. Dr. *Bánóczy* Kálmán, h. polgármester.

— **A Felvidéki Közművelődési Egyesület közgyűlése.** A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület f. évi augusztus 23-án d. e. 11 órakor *Árva-Váralja* városában tartja meg XXIII. évi rendes közgyűlését amelyre ez egyesület összes alapító, örökös, rendes és pártoló tagjait tisztelettel meghívja az elnökség. Az igazgató választmány a közgyűlést megelőzőleg 1905. évi augusztus 22-én, este 7 órakor *Alsó-Kubin* városban, a vármegyeház disztermében ülést tart, hogy a közgyűlés tárgyait előkészítse.

— **Megszokott elmebeteg.** A helybeli „Erzsébet” kórház elmeosztályáról folyó hó 24-én megszokott *Gyurmán* Nándor pozsonyi illetőségű, 33 éves betűszedő, kinek termete alacsony, vékony, öltözte urias. A megszokott elmebeteg köröztetése iránt a rendőrség intézkedett.

— **Késelő amazon.** A Csillag-utcai Lénárt-féle ház építkezésénél folyó hó 25-én *Rácz* Mari és *Gorai* Gyula napszámosok összeveszttek. A perlekedők dolgába beleszólt *Onodi* Mária napszámosnő is, aki *Rácz* Marival csakhamar hajba kapott. Verekedés közben a 17 éves *Rácz* Mari egy kést rántott elő és azzal *Onodi* Marit lapockáján megszurta. A sérült napszámosnőt késelő társnőjével be-kisérték, azután a sebesültet ápolás végett a kórházba szállították.

— **Garázdalkodó cigány.** Sztropkóról írja tudósítónk: *Sivák* Mihály (alias *Manesz*) sztropkói cigány kivételes törvények alatt áll, mivel a vidéket nemcsak rettegésben tartja, de valósággal réme a vidéknek, lop, csal, betör s ezen mesterségét, mert bántódásban nem részesül — rendszeresen üzi. Két év előtt több rend-

beli lopás elkövetéseért s *Jobbos* köz-ségben elkövetett betöréses lopásért feljelentést is tettek ellene, de bántódásban nem részesült, sőt nem is nyomoztak ellene. Az elmúlt héten egy havaji bérlőt 16 korona munkabérei előlégel és az ottani jegyzőt 4 koronával csapta be. Napról-napra — már szerzett gyakorlatai alapján — fényesebb eredményeket mutat fel. Jó volna, hogy ha a csendőrség működését éber figyelemmel kísérené, a hatóság, illetve bíróság pedig az ily rémtől a járást megmentené.

— **Anna-bál.** Az erdőbényei Anna-bál, melyről már említést tettünk, vasárnap, f. hó 3-án fog megtartatni. A bál — mint az ideig eddig rendezett mulatságok — a legnagyobb sikernek néz elébe. Ujhelyből is számosan randolnak át erre az alkalomra.

— **Vitriollal leöntötte.** *Szilvás* Ferenc tállyai lakos könnyelmű, korhely volt mindig. Nem törődött feleségével és két gyermekével; amint pénzhez jutott, elment hazulról és mulatott. — Végig járta ilyenkor a koresmákat. Utóbbi időben már napok óta nem volt rendes ennivaló a háznál, de *Szilvás* most is inkább a koresmába vitte a pénzt, ahelyett, hogy családjának élelemre adta volna. Felesége amint megtudta, hogy férje megint korhelykedik, két kis éhező gyermekével utána ment és elkeseredésében egy üvege vitriolt a férje arcába öntött. *Szilvás* Ferenc a nagy fájdalomtól összerogyott, az asszonyt a csendőrség letartóztatta. A szerencsétlen asszony és gyermekei iránt a faluban nagy a részvét.

— **Megrugta a ló.** Tokajból jelentő tudósítónk: *Tóth* János tokaji jómódu földműves *László* nevű 5 éves kis fia tegnap délután a mezőn játszadozott és közben kővel a lovakat hajgálta. Az egyik ló megvadult s a kis fiú arcába rugott, akinek az alsó állkapcsa a rugás folytán eltört. Azonnal a miskolci „Erzsébet” kórházba szállították, ahol ápolás alá vették a súlyosan sérült kis gyermeket.

— **Zemplénum megye állategészségügye.** Zemplénum megyében a *rühkor*: a bodrogközi, sárospataki, sátoraljai helyi, szinnai, sztropkói; a *sertésorbán*: a bodrogközi, gálszécsi, nagymihályi, sárospataki, sátoraljai helyi, szerencsi, tokaji; a *sertésvész*: a bodrogközi, gálszécsi, homonnai, nagymihályi, sárospataki, sátoraljai helyi, szerencsi, tokaji és varannói járásokban van elterjedve. A veszétség, ragadós száj és körömfájás szörványosan fordul elő.

— **Tolvaj takarítónő.** *Golcska* Zsuzsánát, a „Magyar Király” szálloda szobaasszonyát folyó hó 25-én meglopta a szálloda takarítónője, *Reisner* Paula. Mikor szolgálatodja a szobán kívül volt, feltörte szekrényét és abból 130 korona készpénzt, 2 darab női batizott inget, egy törölt és egy táskát ellopott. A tolvaj leány a lopott tárgyakkal gyalog Sárospatakra távozott és ott felült a Budapest-felé induló vonatra. A nyomában volt *Nasztanovics* Mihály rendőr-mester már nem tudta ugyan elfogni a takarítónőt, de Sárospatakon feladott sürgönyére a budapesti államrendőrség elfogta. A lopott pénz nagy része még nála volt.

— **Táncmultság a vidéken.** A cigándi iparos ifjak f. évi július hó 30-án a református iskola alap javára a bodrogközi zene közreműködése mellett táncmultságot rendeznek. Kezdeté d. u. 2 órakor.

— **Dunky fivérek es. és kir. udvari fényképészeknek** rendes 2 heti kirándulásokon kívül egy állandó megbízottjuk van itten a műteremben és így levételek mindennap eszközöltenek. — A legközelebbi kirándulás július hó 30-án és 31-én lesz.

TANÜGY.

A bodrogkiszfaludi és b.-kereszturi gör. kath. iskolák ügye.

Bodrogkereszturban a gör. kath. vallású tankötelesek száma 23, Bodrogkiszfaludon 70—80. A két hitközség most közakarattal új iskolai épületet akar emeltetni, még pedig Bodrogkereszturban.

Mindig örömmel vesszünk tudomást arról, ha valahol egy új iskolai épület emelkedik, mert egy lánggal ismét több világot a tudás mezején s bizony nálunk még igen nagy szükség van arra, hogy ilyen világító lángmentől több keletkezzék.

Most mégis beállott az a különös helyzet, hogy a Bodrogkereszturban tervezett gk. iskolának nem tudunk örülni, sőt olyan elfogultságot látunk a háttérben, hogy szó nélkül nem hagyhatjuk ezt az ügyet.

A helyzet ugyanis a következő: Bodrogkereszturban a gk. parochia épülete egy dűlőfélben levő, 2-10 méter magas odú. Melléképületeinek tetőzetéről a szél régen elhordta a zsinidelyt. A paplak rémes képet nyújt, kívül-belül egyaránt. A bodrogkereszturi gkath. hívek, hogy képesek legyenek plebánosuknak tisztességes lakást építeni, esekély számukra való hivatkozással arra kérték az ungvári püspökséget, hogy adminisztráltassa néhány éven át hitközségüket a mezőzombori gk. lelkészszel, míg a paplak felépítésére szükséges pénzt egybegyűjthetik.

A püspök úgy is tett. Lelkész a ronda épületbe nem mehet lakni, tehát a zombori pap adminisztrálja Kereszturt.

A kereszturi gör. katolikusok

gyermeküket az állami iskolába járatják, hol a 23 gyermek a 3 tanerős, modern s kitűnően vezetett iskolában könnyen elfér és eltér a gör. katolikusok gyermeke akkor is, ha kétszeres, vagy háromszorosra fog a számuk emelkedni, mert az ottani állami iskolát a kultuszminiszter folyton fejleszti, ha a szükség úgy kívánja.

Erthetetlen tehát, hogy miért akarnak a kereszturi gör. katolikusok 23 gyermek miatt iskolát építeni.

Eppen ez a baj, hogy ők nem akarnak, hanem a kifizaludiak akarnak Kereszturban építeni, a saját tanköteleseik számára!

Nem tudja az ember, nevéssen-e az ilyen dolog fölött, vagy bosszankodjék.

Egy község, a saját tanköteleseit minden áron a másik községben akarja iskoláztatni, 4 kilométert gyalogoltatni azokkal naponta négyszer!

De vizsgáljuk csak a dolgokat, feltűnik a lóláb.

Kiszfalud kiszimatolta, hogy a kereszturiaknak már van pár ezer koronájuk, tehát ha azt beépítik, ők rájuk kevés teher jut! A zombori papra sem hátrányos a helyzet, mert ha iskolát s nem paplakot építenek, akkor ő beláthatlan időközéig megmaradhat adminisztrátornak, ami esinos mellékjövédelmet hoz.

Ilyen érdekek játszanak bele nálunk a népoktatásügy egészséges fejlődésébe s még megérhetjük, hogy felépül Kereszturban a gkath. iskola, az állami elég tágas iskola mellett s ráírják a homlokzatára: „bodrogkereszturi gör. kath. iskola, a kifizaludi gyermekek számára.“ — Milyen jól venné ki magát!

De kérdezzük tovább: mi az oka, hogy a kifizaludiak nem akarnak a

saját községükben építeni? Ezt is megmondjuk.

Egyik munkatársunk megkérdezte a kurátort e tekintetben s az atyafi teljes megnyugvással így felelt: az apáink is Kereszturban jártak, én is, a többi is, hát a gyermekeink is járhatnak oda. Legyen úgy, mint régen volt!

Ne neked magyar népnevelés! Királyaink hajdan kardmarkolatukba vésett pecsétnyomóval irták alá nevüket, hát minek tudnának a maiak is írni!?

Különben Bodrogkiszfaludról még el kell mondanunk, hogy ott 150 róm. kath. gyermek nyomorogna egy tanteremben, ha ugyan fele is elférne. Csodálatos, hogy a róm. és gör. kath. hitközség közakarattal, esetleg községi iskola szervezésével, nem akarja az áldatlan állapotot orvosolni.

Hallottuk, hogy vármegyénk buzgó kir. tanfelügyelője nem akarja tovább tűrni a kifizaludi állapotokat s az egyházi főhatóságokkal karöltve megtalálja majd a módját: hogyan oldassék meg a népoktatási törvény kiválmánának megfelelően a kifizaludi iskolaépítés ügye. Reméljük, hogy a mint tornyot nem épít egyik falu a másiknak, úgy itt sem fog Keresztur iskolát építeni Kiszfaludnak.

Meg kell még jegyeznünk, hogy a tervbe vett iskolánál alkalmazandó tanító javadalmazását — egyházi vagyon hiányában — a két község egyesülve sem képes fedezni. Államsegélyben bíznak; azt pedig hihetetlennek tartjuk, hogy olyan községben, hol az összes tankötelesek befogadására elég tágas, kitűnő állami iskola van, — oldal érdekeket szolgáló, — az állam új felekezeti iskolát segíelyezne. Eddig ha van is ilyenre

precedens, az arra vezethető vissza, mert az állami iskola is túltömött, de Kereszturban ez az eset nem áll. —y.

— **Írtesítés.** A sárospataki ev. ref. főiskola jogakadémiáján a jövő 1905/6. tanévre a beiratkozások szeptember hó 1—8-ik napjain tartatnak meg; az előadásokra való jelentkezés határideje szeptember hó 8. és 9-ik napja; az előadások szeptember 14-én kezdődnek. Az alapvizsgálatok szeptember hó 5—10-ig fognak megtartatni, a szabályszerűen felszerelt vizsgálati kérvények szeptember hó 1-éig a jogakadémia dékáni hivatalához küldendők be. Beigatási díj címen az első ízben felvett joghallgatók 8 koronát; tandíjban prot. vallású (jótéteményes) ifjak az I. félévben 38, a II-ikban 26; más vallásúak az I. félévre 48, a II-ikra 38 koronát fizetnek. Szegényebb sorsú, szorgalmas, jó előmenetelű ifjak tandíjmentességben, szorgalmi és ösztöndíjakban, táptintézetű s a főiskola körében nagy számban fennálló egyéb jótéteményekben részesíttetnek. A főiskola 1905. szeptember elsejétől joghallgatók részére a saját tulajdonát képező és szomszédságában fekvő u. n. *Bakky*-féle ház I. emeleti helyiségében; akadémiái és gimnáziumi növendékek részére az u. n. *Vay*-kastélyban internátust rendez be. A főiskola egész életére vonatkozó adatok az épen most megjelent évi értesítőből szerezhetők, melyet (egy darab 20 filléres bélyeg beküldése ellenében) a főiskola akad. és közigazgatási hivatala kívánatra bárkinek készséggel küld meg.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Ehler Gyula.**

H I R D E T É S E K.

ELADÓ
az upori gazdaságban egy használt
S lóerejű
cséplő szekrény
jutányos áron.

Bővebb felvilágosítással szolgál az uradalmi intézőség Upor. (Zemplén megye).

25—30 éves

nehány száz üveg köveshegyi **asszu és szamorodni bor** eladó. — Cim a kiadóhivatalban.

Jorgo János

órák, gyári raktár Wien III. Rennweg Nr. 75 E.

Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzéket ingyen és bérmentve megkapj; a phaza, ólósó bevérsárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, rászédés teljesen ki zárvó.

Órajavitási műhely.

Mindenemű zs-bőrába új rugó helyezésére 40 kr. Minden vásári vagy javított óráért kezeséget vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787. sz. legolcsóbb, legjobb strapéz óra nikkal tokban, 36 órai jár, 2 fnt 30 krtól feljebb.

8039. sz. valdai ezüst páncél-láncz, 15 gr 1 fntól feljebb.

7858. sz. ezüst remontoir, dupla fedelű 5 fntól feljebb.

7889. sz. inga-óra, ütőművel, 2 súlylyal, 130 cm. magas 11 fnt 50 krtól feljebb.

7929. sz. jó ébresztő-óra 1 fnt 20 krtól feljebb.

Szíveskedjék nevemre és házszámomra 75/E. dontosan figyelni.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulírott intézet földbirtokokra és S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10—50 évig terjedő

Törlesztéses kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

Csodás és biztos hatású arcisztító és szépítőszerek, melyek nemcsak hazánkban, hanem az egész világon közkedveltségnek örvendenek a

KRIEGER-féle

Akácia Crème 2 K.
Pouder 1 K.
Szappan 1 K.

Pár nap alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, mitesszert stb. Biztos, hogy nem ártalmas, hanem fiatalítja, szépíti az arcot. Kapható a

„KORONA-gyógyszertárban“ Budapest, VIII., Kálvin-tér (Baross-utca sarok.)

Postai szétküldés naponta.

ELADÓ
egy jó karban levő
ZONGORA
jutányos áron.

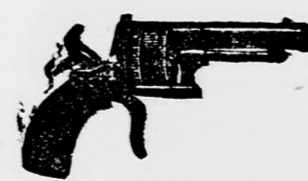
Czim: a kiadóhivatalban.

Templom festészet!

Szegénysorsu festő-akadémiai növendék, ki már több templomi megrendeléseket sikerrel készített, elvállal mindenféle oltárképek és freskók festését vagy javítását. — Czim: a kiadóhivatalban.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban.

A párisi kiállításon aranyéremmel kitüntetve.

Alapított 1886. Kitűnően belélt

vadász fegyverek biztos önvédelmi **revolverek** szabályozott és jól hordó szoba- és kerti fegyvereket (Flouber) jól és olcsón szállít:

FÖLDES L. puskaműves
Budapest, IV., Múzeum-körut 3.

Régi fegyverek ujjakkal kicserélhetnek. — Javítások olcsón. — Árjegyzék ingyen.